

Posudek

oponenta na rigorózní práci Mgr. ^{TRÁVNÍČKOVÉ} ~~Petřkové~~ ^{ROZ PETŘEKOVÉ} napsanou na téma „Odpovědnost za škodu způsobenou vadným výrobkem“ (stran 88; připojen seznam použité literatury).

Předložená rigorózní práce je komplexním výkladem jedné z nesporně aktuálních občanskoprávních problematik odpovědnosti za škodu způsobenou vadným výrobkem. Po výkladu pojmu, základní koncepci a významu odpovědnosti za výrobek soustředila rigorózníka těžiště své práce na rozbor jednotlivých kategorií zákona č. 59/1998 Sb. Pro samostatný přístup rigorózníky stojí za zvláštní zmínku hodnocení její harmonizace právní úpravy, tak jak byla provedena v České republice s příslušnou směrnicí Evropské unie. Tato partie práce nepostrádá některé zajímavé dílčí postřehy.

Rigorózní práce jako celek má jak co do obsahu, tak co do způsobu zpracování celkově velmi solidní úroveň. Svědčí o tom to, že rigorózníka zvládla nejjednodušou platnou pozitivněprávní úpravu o odpovědnosti za škodu způsobenou vadným výrobkem (srov. zvláštní úpravu založenou analyzovaným zákonem a její vztah k obecné úpravě těchto otázek). Zároveň osvědčila dobrý přehled po příslušné literatuře, která není u nás dnes již rozhodně sporadická. Bohužel judikatura obecných soudů z této oblasti je velmi sporá, takže rigorózníka nemohla své výklady provázet příslušnou judikaturou obecných soudů, popř. Ústavního soudu. Pokud je mně z oblasti české judikatury známo, neexistuje v podstatě žádné rozhodnutí, zejména vyšších obecných soudů, které by se této problematice zvlášť věnovalo (výjimku tvoří z poslední doby nálezy Ústavního soudu ČR, dotýkající se spotřebitelské problematiky). Proto byla rigorózníka nucena

opírat se jen o některá citovaná rozhodnutí Evropského soudního dvora.

Z jednotlivých rigorózančinych výkladů zvláště oceňuji stručné, leč výstižně podané analytické výklady, týkající se zákona č. 59/1998 Sb. V tomto směru lze říci, že rigorózančka užitečně čerpala z již zmíněné bohaté literatury české i zahraniční (vždy s náležitou citací). Přesvědčivé jsou zejména rigorózančiny úvahy o základních prvcích zvláštní odpovědnosti za výrobek, osvětlení takových základních pojmů, jako je výrobce, právě tak jako je výrobek, včetně jeho vady. Poměrně větší pozornost – a to právem – věnovala rigorózančka liberačním důvodům. S jejími závěry lze v zásadě souhlasit. Patně více pozornosti rigorózančky si však zaslouhoval výklad o škodě, jakož i o výši její náhrady. Podání rigorózančky jsou v tomto směru poměrně kusé. Naproti tomu ve správné proporcii se rigorózančka zabývá jednou z navýsost praktických otázek cit. zvláštního zákona, tj. promlčením a prekluzí nároku na náhradu škody způsobené vadou výrobku. V této souvislosti rigorózančka užila vhodně nedávný rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 9. 2. 2006, kde se tato instituce zabývá jednou ze základních otázek, totiž kdy vlastně začíná běh desetileté prekluzivní doby. Správně v této souvislosti rigorózančka dodává, že i když obě uvedené lhůty běží kumulativně, počátek i konec každé z nich je stanoven individuálně.

Jak bylo již zmíněno výše, zvláštní pozornost v samostatné kapitole věnuje rigorózančka míře harmonizace právní úpravy České republiky se směrnicí Rady EHS 85/374/EES. V této souvislosti rigorózančka dochází k závěru, že česká úprava s právem komunitárním není po právní stránce plně slučitelná, a to i vzdor novelizaci původního zákona č. 59/1998 Sb., která byla provedena zákonem č. 209/2000. Rigorózančka tu bystře namítá některé systémové nedostatky (§ 1 a § 6a),

kteřé podle jejího názoru brání větší přehlednosti a srozumitelnosti úpravy. České úpravě rigorózanťka vytýká i pojetí „majetkové škody jako újmy na věci určené a užívané převážně k jiným než podnikatelským účelům“, což by se podle ní mohlo stát v určité míře problematické jmenovitě pro menší podnikatele. Konečně rigorózanťka vytýká analyzovanému zákonu, že použil pojem „uvedení na trh“, což je podle jejího názoru jeden z nedostatků zakládající vzpomínanou neslučitelnost s komunitárním právem.

Vedle těchto výslovně zmíněných partií rigorózní práce, o kterých byla zatím řeč, rigorózanťka přiřadila k hlavním výkladům ještě důležitou problematiku ochrany podnikatele před riziky plynoucími z odpovědnosti za škodu (pojištění), jakož i problematiku zabývající se jednak obecnou bezpečností výrobku, jednak technickými požadavky na výrobky.

V závěru své rigorózní práce rigorózanťka považuje přijetí zvláštního zákona o odpovědnosti za škodu za vadný vadný výrobek za významný doplněk našeho právního řádu. Správně však si je vědoma toho, že v praxi je použití cit. zákona zatím velmi sporé, a to nejen u nás, nýbrž i v zahraničí. Zejména v zahraničí přetrvává stále tendence využívat i pro tyto případy tradiční právní instituty.

Lze uzavřít, že předložená rigorózní práce má po obsahové stránce velmi solidní úroveň, že svědčí o schopnosti rigorózanťky samostatným způsobem řešit ucelenou občanskoprávní problematiku s přidáním některých vlastních dílčích postřehů (srov. v tomto směru zejména samostatnost výkladů v partii o harmonizaci české úpravy s úpravou komunitární, jakož i vývody rigorózanťky uváděné v závěru práce).

Rigorózní práce je i po systematické stránce vcelku dobře členěna (možná,

že partie o obecné bezpečnosti výrobku, jakož i o technických požadavcích na výrobky, mající v práci samostatná místa, mohly být v určitých souvislostech využity již v předchozích výkladech).

Doporučuji předloženou rigorózní práci k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Jiri Svestka, DrSc.